

417 21. Okt. 1896. I. Beh. af

Finansloov. f. 1897—98.

418

Ellevte Møde.

Onsdagen den 21de Oktober 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgskro):

Bed Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgfreds (S. Nielsen) er modtaget et Andragende fra Beboere i Søften og om- liggende Byer om Anlæg af en Holdeplads imellem Humerup og Mundelstrup Station. Andragendet vil blive tilfillel det Ud- valg, der kommer til at behandle Finans- loovforlaget.

Bed Folketingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgfreds (Kosager) er modtaget et Andragende fra Smed Carl Sonas Dwar- fot af Taarup By, Frørup Sogn, om Med- delelse af Indfødsret.

Andragendet vil blive tilfillel det Ud- valg, der forventes nedsat angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behand- ling af Forslag til Finansloov for Finansaaeret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

S. Bojesen: Det høje Ting vil erindre, at i Fjor blev der dels ved Impuls, ude fra, dels ved Folketingets Bevilling, her inde fra, bevilget Midler til Forbedring af Fiskerinspektionen oppe paa de islandste Kyster, idet man fik en Forøgelse af Udrust- ningen saaledes, at et hurtiggaaende Skib kunde erhvatte det gamle Fartøj, som i mange Tider havde maattet udføre Gerningen og til Slutning ikke evnede at udføre den til- strækkelig godt. Dette Stationsstib, som ligger der oppe og skal inspicere Fiskerne, har en overordentlig Betydning i Retning af at forhindre det fremmede Fiskeri i at gribe ind paa Søterritoriet og i at værne

baade om Islændernes, Færingernes og det danske Fiskeri, som man i de senere Aar har arbejdet stærkt frem. Fartøjet gaar frem efter de Love, der gælde for Island, og efter de Instruktser, det modtager herhjemme- fra. At dette Stationsstib har gjort over- maade stor og god Gavn for Fiskeriet der oppe, er anerkendt og vil ogsaa fremgaa af de Bemærkninger, som ledsage § 26, VI. 9, i hvilke der staar: „Efter de i Fjor og i Aar indhøstede Erfaringer om Krydseren Hejmdal som Stationsstib ved Islands ma- dens Bistand i Fiskeriets Interesse siges at have været meget effektiv, og det kan kun være ønskeligt, at den atter næste Aar udsendes til Bevogtning af Islands Sø- territorium mod fremmede Fiskeres Overgreb.“ Der er ingen Spørgsmaal om, at Inspek- tionen var meget effektiv, ja, den var end- ogsaa i Udførelsen af de Ordre, den havde, saa effektiv, at det vakte en Del Opmærk- somhed i England ved den Maade, hvorpaa engelske Fiskere bleve straffede. Der blev fore- shurt i det engelske Parlament desangaaende, og forskellige andre Steder saa man nogen Irritation over denne Optraeden. Den engelske Regering sendte en Eskadre derop, og saa hørte man ellers ikke noget videre; undtagen i Ny og Næ beroligende Udtalelser gennem Pressen om, at alt var paa det bedste baa- de der og her. Smidlertid er det jo altid et vist Ubehag, man føler, naar en Stormagt sender en Eskadre. Siden man taler saa meget om „udstrakte Hænder“ her i Tinget, kunde man vel nærmest betegne dette som en knyttet Haand, hvis man da ikke vil sige en Næve. Nu er det imidlertid kommet mig for Dre — jeg ved ikke, om det forholder sig ganske rigtig —, at de Boder, som af Stationsstibet bleve idømte de engelske Fiskere, har man frasaldet i alt Fald delvis. I saa Tilfælde synes det mig, at det er en lidt tilden Sag — vilere jo en lille, men dog suveræn Stat —, at man i saadanne Spørgs- maal skal blive nødsaget til at forandre paa sine Lovgivningsbestemmelser eller delvis hævde dem. Det vil være meget interessant, om den- ærede Minister vilde udtale sig om, hvor- ledes det forholder sig. Man vilde natu- rligvis for at undgaa lignende Klager og Besværinger have den Udvej at give Chefen for vedkommende Skib en Instruks, hvorved det for en stor Del overlodes til ham at